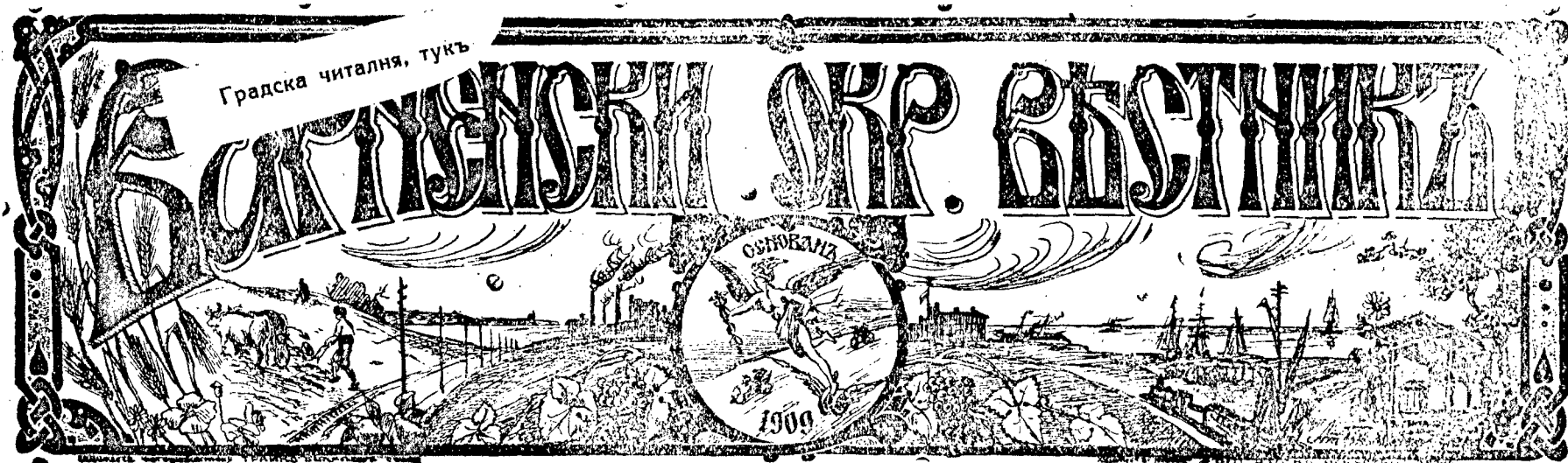

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100 „ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.

АПЕЛЪ КЪМЪ ИНТЕЛЕГЕНЦИЯТА ОТЪ ОКРЪЖА

За да може вестника да отговаря на действителните нужди на окръга, за да бъде изразител на нуждите, желанията, тежненята на населението отъ окръга, предимно селското, въ стопанско-икономично, професионално, просвѣтно и пр. отношение, нужно е да му се притекатъ на помощ специалиститъ по разнитъ области на стопанството и отраслитъ му, началницитъ на отделни при пост. комисия, учителството, секр.-бирницитъ, уредницитъ на читалища, кооперации и по интелегентнитъ сили по селата особено. Въпроситъ, които вълнуватъ окръга сж въпроси, които се подаватъ на перото на тия ратници, затова редакцията апелира къмъ тѣхъ, кой за каквото въпросъ се смѣта за призванъ и способенъ да третира успѣшно, да се притече на помощ на вестника, за да може по тоя начинъ да му се даде единъ

импулсъ за по полезна дейностъ измежду това население. Знѣно е, че особено въ по затѣтенитъ и съмжчни съобщения села проникватъ по нѣкой брой отъ партийна и отъ жълтата преса вестници, отъ които само политическа храна може да почерпи селяка, а това, което го интересува и вълнува—въ неговия битъ и поминѣкъ, нѣкои тѣкмо на-временни—сезонни улѣтвания и съвети отъ специалисти, ще намѣри само въ неговия професионаленъ вестникъ, за каквото ратува да бѣде окръжния вестникъ. Тия на които длѣжноститъ, специалноститъ сж прѣко свързани съ поминѣка, здравето и пр. на селяка, редакцията смѣта, че тѣ сж *морално задължени* да поучаватъ това население, за което и сж се посветили; а чиновницитъ-специалисти на служба при постоян. комисия — че имъ е *прѣкъ длѣж.*

Ето защо агрономи, медици, ветеринари, инженери, архитекти и др. специалисти желателно е да даватъ ежесечно по една статия, а смѣтаме, че *имъ е длѣж* чрезъ вестника да предупреждаватъ, или да даватъ сезонни наставления и нареждания на това население, които да се иматъ предъ видъ. Медикътъ и ветеринарътъ напр. би трѣбвало да даватъ периодични бюлетени за болеститъ и начини за предпазване отъ тѣхъ, инженера — сжщо за свършени въ работа или въ проектъ да започне строежъ на пѣтица, обществени постройки, търгове, които подлежатъ да се извършатъ и пр.; агрономитъ — бюлетени за състоянието на посѣвитъ, предпазването имъ отъ болести, нови способности и методи въ земледѣлието, за рационализирането му и пр., радетелитъ по кооперативното дѣло — за приспособяването напр. на кооператив-

ното дѣло къмъ нашето село за по ефикасната взаимопомощъ и пр., секр.-бирника — за нѣкои нововведения въ общинитъ за по голѣма и ползотворна тѣхна деятелностъ, учителя—като наставникъ на малко и голѣмо въ село—по въпроси отъ актуеленъ характеръ засягащи подобрието въобще на сел. животъ.

Всички засѣгнати отъ този апелъ интелегентни сили не е да сж бездействували досега напротивъ, нѣкои (а това имъ прави честь) грижливо и старателно даватъ своя данъ къмъ това население, съзнавайки, че селото е преди всичко първоизточника на човѣшкитъ блага, но той се отнася повече до ония отъ тѣхъ, които нѣщо повече биха направили въ това отношение, но слабо или никакъ не сж се заинтересували да си послужатъ чрезъ вестника за цѣлитъ, които преследватъ.

Отъ редакцията.

Произходътъ на гагаузитъ и село Кестричъ

На североизтокъ отъ гр. Варна, недалече отъ морето, е разположено селото Кестричъ, което брой 1628 жители, населено отъ тѣй нареченитъ гагаузи. За произхода на последнитъ между ученитъ сжществуватъ разни теории, които решително твърдятъ, че тѣ нѣматъ нищо общо отъ грѣцки произходъ. Въ енциклопедическия словарь отъ Брокгауза за тѣхъ се казва, че тѣ сж потурчени *българи*, по вѣра православни (руско издание т. 14 стр. 769), а покойниятъ варненски учител Иоанъ Николау, въ своята книга „Одиссоеа“, изказва мнение, че тѣ произхождатъ отъ алт-ураско монголско турско племе *узи* или *оузи* (стр. 91 и 135). Иречекъ ги счита за потомци на *куманитъ* (Über die Ueberrest der Petschengen und Kumanen, Sitz-Ber d. kgl. böhmischen Gesellsch Prag 1889). Сжщото мнение поддържа и Янъ Григоржевски, който въ продължение на една година е изучавалъ въ гр. Варна езика на гагаузитъ и изследванията си е обнародвалъ въ изданията на Виенската и Краковска академии (Извѣстия Русск. Археол. Института въ Константинополъ, стр. 561), а Ра-

дловъ и др. считатъ последнитъ, т. е. куманитъ, за потомци на *узитъ* или *оузитъ*, което е едно и сжщо. В. Мошковъ ги счита за потомци отъ други тюрски племена (Извѣстия Имп. Русск. Географ. Общества. XI, 3), а К. Шкорпилъ — за потомци на древнитъ българи (Извѣстия Русск. Археол. Института въ Константинополъ т. X, стр. 281, 554, 561²). Тѣй К. Шкорпилъ пише: „Какво стана съ първитъ неславянски българи? възможно ли е този народъ, който е побеждавалъ, да е изчезналъ напълно въ разстояние на две столѣтия и да се е слѣлъ съ славянския елементъ, на който характерътъ е билъ съвсемъ противенъ на характера на старитъ българи? и много други въпроси за които нито за отговоритъ тукъ имъ е мѣстото. Дойдохме до едно мнение, че сегашното мохамеданско население въ Дели Орманъ „*аджали*“ и може би и християнскитъ „*гагаузи*“ въ Изт. България сж останки на старитъ неславянски българи (Паметници на гр. Одессосъ — Варна, стр. 6).

За потвърждение на изказаното си мнение относително произхода на гагаузитъ, К.

Шкорпилъ привежда едно предание, което се е запазило между делиорманскитъ гаджали и гагаузитъ (въ равнината на Абоба). Ето самото предание: „единъ царъ е владѣлъ тази страна, той си построилъ столица въ Абоба и следъ това повикалъ майка си въ новата столица отъ старата и я попиталъ: „какъ и се харесва новата столица“. Тя отговорила: „Това е прекрасно мѣсто за пасбище на биволи, но изатѣхъ тукъ нѣма вода“. За да снабди столицата съ вода, тя съветвала да прокаратъ вода отъ Крива рѣка. Когато синътъ и почналъ да говори, че е невъзможно да се прокара оттамъ вода, тѣй като водата нѣма да тече, майката казала: „водата е като жената, тя ще отиде на всѣкъде, кждето поискашъ да я водишъ“. Тогава царътъ построилъ твърда стена въ руслото (леглото) на Крива рѣка до стрѣмнината Каика, а освенъ това той прокопалъ и каналъ до Хисара. При откриването на водопровода прислѣствувалъ самъ царътъ съ тѣлпа отъ приближенитъ, той вървѣлъ напредъ, а следъ него текла водата. На едно мѣсто царътъ се обърналъ назадъ и

казалъ на потока: „ти ще бѣгаешъ следъ мене, като куче“. Но водата се обидила и се върнала назадъ въ руслото (леглото) на Крива рѣка. Следъ тоя несполучливъ опитъ царътъ построилъ нова столица въ Преславъ, и когато я показалъ на майка си, тя му казала: „Това мѣсто е прекрасно за кози, но не е удобно за столица“. Тогава царътъ попиталъ майка си: „а где е удобното мѣсто за построяване на столица?“ тя отговорила: „построй столица тамъ, гдето черната змия е сплетена съ бѣлата. Оная столица ще бѣде срѣдина на свѣта и желана за всички царе“.—Споредъ народното тѣлкуване, майката на царя изказвала на положението на Цариградъ, гдето се съединяватъ водитъ на дветъ морета“ (Извѣстия Русск. Археол. Института въ Константинополъ т. X стр. 554).

Кестричъ е старо селище. Г-нъ Д-ръ Ив. Сакъзовъ въ своето историческо изследване „Търговскитъ отношения между България и генуезцитъ въ началото на XIV вѣкъ“, напечатано въ „Известия на историческото дружество въ София“ кн. VII—VIII, 1928 год.,

като говори за тия отношения, между другите градове на Черноморското ни крайбрежие, споменава и за Кестрич, като селище, което се среща отбелязано и въ много средновековни карти на Черно море подъ названията „Castri, Castrici, Castrice, Castrisi“, а възможно да е било Chotriki въ дипломата на Алексия III отъ 1192 година. Понеже генуезците сж били лишени отъ покровителството на българската официална власт, тѣ сж образували свой кварталъ вънъ отъ града и, вѣроятно се заселили въ близкото до Варна село Кестрич, въ което и до днесъ въ него личатъ следи отъ стара крепост. Последната е била съоръжена отъ найранните латински колонисти—венетианци—за да бранятъ стоварените за износъ и вносъ стоки, тѣй като на тия колонисти било забранено да тръгватъ въ Варна, понеже не сж били още урегулирани отношенията на Българското царство въ Венеция. Основания за твърде смѣли предложения относно търговското значение на Кестрич нѣкои италиянски тълкуватели на генуезки архиви намиратъ въ единъ издаденъ ръкописъ подъ надсловъ: *Origini de familie Nobili* (потекло на семейството Нобили), въ който се казва, че една генуезка фамилия купила презъ 1455 г. отъ татарите „Casrum Jlicis или Castelo di Lerici. Десимони и Белграно въ томъ V на *Atti de la societa di Liguria*, като коментиратъ една средновековна карта на Понтуса, се спиратъ на *Cetrici* до Варна, като даватъ следната бележка: „*Cetrici* е единъ кастелъ, който принадлежи на генуезката фамилия Сенарега, която го е купила отъ татарите. Нѣкои пратеници на господаря на Монкастро сж го завладѣли съ замама презъ 1455 година, поради което е била изпратена молба отъ сжщата тази година до повелителя на *St. Georgio*“. Тази сходност на българското селище Кестрич съ кастела *Jlicis* при Монкастро е повлѣкла въ заблуждение отначало и Хайдъ, който допуска че та-

зи бележка въ неиздадения ръкописъ се отнася до българската крепост край Варна. Въ една по послешна студия, обаче, Десимони отново се опиталъ да разреши въпроса за мѣстоположението на *Castrum Jlicis*. Макаръ авторътъ погрѣшно да поставя българското Кестрич на мѣстото на Балчикъ или неговия заливъ, той успѣва, обаче, да установи че *Castrum Jlicis* е на днешното си мѣсто близо до Аккерманъ. Гръшката на досегашните изследвания се дължала на това, че, докато италиянските аналисти наричатъ селището само *Castri*, фактически последното въ официалния документъ и ръкописъ носи винаги названието *Castrum Jlicis* и мѣстото му е при днешното селище *Aleski* въ устието на Днепръ. Съ това той отхвърлил „умната хипотеза“ на директора на архива въ Ромъния *Manto*, който твърдѣлъ, че кастела Кестрич до Варна е билъ презъ 1455 год въ владение на молдавските войводи, които простирали своите владения дори до Варна. По-късно Хайдъ подробно и документално изчерпва спора за Кестрич и кастела Иличи. Французиятъ изследовател на черноморската търговия *Примод*, като говори за Кестрич, поставя го сжщо до Варна. Споредъ него, това селище било база на генуезките търговци за хранитѣ идеши отъ вътрешността на България. Авторътъ, обаче, като говори за участието на генуезци и венецианци въ българската черноморска търговия, не е поставилъ граници между изворите отъ средните вѣкове и тѣзи отъ по-късната епоха на турското владичество надъ полуострова.

Въ началото на XIV вѣкъ при ц. Светослава отношенията между Българската държава и венецианците били вече тѣй подобрени, щото последните официално били подкрепени въ своята търговия отъ самата държава.

Следъ завладяването на България отъ турците и падането на Цариградъ въ тѣхни ръце, се туря край на Византийската

империя. Само духовниятъ началникъ на православните християни въ полуострова, Цариградскиятъ патриархъ, получилъ известни привилегии отъ завоевателя за покровителство на своето словесно стадо — православните християни, *безъ разлика на народностъ*. Презъ епохата на това двойно робство, политическо и духовно, народностното съзнание, особено въ крайбрежието и културните центрове въ България, подпаднали подъ силното духовно влияние на гръцизма, който съ двата свои мощни просвѣтни институти, църквата и училището, сж успѣли да наложатъ своя отпечатъкъ и то тѣй силно, щото да направятъ отъ това население свои фанатизирани адепти. Но съ настъпването епохата на възрождането по будните отъ населението почнали да съзнаватъ своя родъ и произходъ и гордо да заявяватъ, че тѣ сж българи, или както гагазитѣ

твърдятъ, че тѣ произхождатъ отъ *старите* българи.

Тѣй щото твърдението на нѣкои гръци, какво днешните *гагаузи*, които населяватъ нѣкои села въ Източна България и Бесарабия, въ която сж се преселили презъ време на руско-турската война 1828—29 год, известна между населението „голѣмия бузгунъ“, *иматъ гръцки произходъ*, не почива върху никакви научно исторически и етнографски данни. Гръцката култура въ продължение на вѣкове не е могла да наложи своя езикъ; на гагазитѣ населяващи Изт. България, който езикъ като официаленъ е билъ такъвъ само въ църквата и училището имъ; тѣй както и българите живущи въ Мала Азия въ компактни свои селища до балканската война, Цариградската патриаршия не е могла да имъ наложи гръцкия езикъ, който е билъ сжщо така официаленъ само въ църквата и училището.

Архим. Иннокентий.

Дѣла свободна трибуна

Приготовление на гъсто кисело млѣко.

Всѣка селска къща, която има млѣченъ добитѣкъ, приготвява си и кисело млѣко, обаче не на всѣкъде умѣятъ да приготвяватъ гъсто кисело млѣко. Приготовлението на гъсто кисело млѣко не е кой знае какво изкуство, това може въ всѣка къща да се направи, стига да се има желание за това. Когато е за себе си, често домакините не се вглеждатъ много въ яденето, а само когато е да се отсрамятъ предъ гости, тогава се явява у тѣхъ желание да приготвятъ нѣщо по-хубавичко. Млѣкото се намира почти въ всѣка селска къща, затова доброто кисело млѣко е едно отъ добрите яденета, съ които може да се посрещне гостенинъ.

За да се приготви добро, гъсто кисело млѣко, трѣбва преди всичко прѣсното, млѣко да се извари добре за да се съгъсти още като прѣсно. Кравето млѣко е по-рядко отъ биволското и овчето, затова трѣбва най-много да се извари. Варенето на млѣкото да става на слабъ огънь

и да се бърка, за да не загорѣ. Изваряването да стане до 20—30° отъ прѣсното млѣко, т. е. отъ 10 кила млѣко да останатъ при овчето и биволското 7—8 кила, а при кравето 6—7 кила. Извареното млѣко се налива въ съдове, въ които ще се сквасва и като застине, да спадне топлината му до 40—45°, тогава му се прибавя подквасата и се завива да му се запази топлината до сквасването, което трае не повече отъ 2—3 часа. Следъ това съдетѣ се откриватъ, за да истине млѣкото по-скоро и процесътъ на вкисването да се забави. Иначе то става много кисело и неприятно за ядене.

Въ разградско, следъ като се скваси млѣкото, внимателно го изсипватъ въ гъста цидилка и го оставатъ да му се изцеди цвикътъ. Тогава се получава кисело млѣко гъсто като прѣсно сирене. Добро гъсто кисело млѣко, поляно съ петмезъ, или посипано съ ситна захаръ, или поляно съ малиновъ сиропъ е ядене, което може и на царска трапеза да се сложи.

ПРОТОКОЛЪ

№ 1

на Варненския окр. съветъ, I-ва редовна сесия отъ XIV избирателенъ периодъ.

Заседание на 1-й февруари 1929 г.

Присъствуватъ: Председателя Теод. Атанасовъ и окр. съветници: Дабко П. Дабковъ, П. С. Каракуневъ, Л. П. Черпански, А. х. Бекировъ, Ф. Рафаиловъ, Хр. Митевъ, Ив. Тодортовъ, В. Ж. Хиневъ, Р. Мусовъ, А. Маноловъ, Ан. Ивановъ, Ан. Христовъ, Ив. х. Продановъ, Ст. Яневъ, С. х. Бекировъ, Хр. П. Горневъ, Гавр. Цонковъ, Н. Бавъ, Дим. Ралчевъ, Ник. Паница, Б. Д. Генчевъ, Д. Шиковъ, Т. Якимовъ, Ил. Караджовъ, К. Колевъ, В. Ив. Титевъ, М. Арабовъ, А. Ячевъ, Др. Василевъ, Д. Вълевъ и Д-ръ Д. Цоневъ, а отсъствува Ив. Велчевъ.

Въ 3 ч. сл. обѣдъ г. Окръжния управителъ откри сесията на съвета съ следната речъ:

Г-да Окръжни съветници,

Приемствеността, очертана като характеристиченъ бѣлгъ отъ повеленията на действащия законъ за окръжните съвети, бѣ регистрирана за първи пътъ съ произведените избори на 11 ноември м. г. въ Провадийска околия. Въ резултатъ окръжния съдъ провъзгласи за избрани:

1. Филипъ Рафаиловъ отъ гр. Провадия, 2. Лазаръ Черпански отъ гр. Варна, 3. Христо Митевъ отъ с. Тестеджий, 4. Иванъ Тодо-

ровъ I отъ с. Казлъджиларъ, 5. Василъ Ж. Хиневъ отъ с. Невша, 6. Рифатъ Мусовъ отъ гр. Провадия, 7. Ангелъ Маноловъ с. Кюпрюкьой, 9. Христо П. Горневъ отъ гр. Провадия, 9. Гавр. Цонковъ отъ гр. Провадия, 10. Недѣлчо Д. Бавъ отъ с. Кюпрюкьой, 11. Тодоръ Якимовъ отъ с. Ново село, 12. Недю Вълевъ отъ гр. Провадия, 14. Ангелъ Ячевъ отъ с. Махалъчъ, 15. Драг. Василевъ отъ с. Чалжмахле.

Съ отношение № 7878 отъ 7.XII м. г. и № 7879 отъ сжщата дата свикахъ възъ основа на чл. 5 отъ закона за окр. съвети, г. г. окръжните съветници на I-ва сесия, но вследствие внесеното законодателно предложение за изменение на закона за окр. съвети, сесията бѣ отложена, сливайкиа съ редовната.

Законодателната властъ, възприемайки предложението за изменение и допълнение на закона за окръжните съвети, облече въ форма на законъ предлаганите корективи и на 21.XII м. г. въ Държавенъ вестникъ брой № 216 бѣ обявенъ указъ № 683.

Съ този законодателенъ актъ, принципа на приемствеността се разпростира и по отношение на председателството на съвета и на постоянната комисия.

Г-да окръжни съветници,

Като обявявамъ първата редовна сесия на Окръжния съветъ открита, пожелавамъ Ви отъ сърдце да изпълните достойно задълженията, които Ви очертава Вашия мандатъ и оправдаете напълно голѣмото значение, което Ви е предопредѣлилъ законодателя за стопанския и културенъ прогресъ на окръга. Добре дошли!

Председателя на окр. съветъ инж. Т. Атанасовъ. Изтъкна

Не режете върховете на царевичните стебла преди озърването.

На някои мѣста у насъ земеделците иматъ обичай, рано преди озърването на царевичата, да отръзватъ върховете на стеблата до най-горния кочанъ, за да ускорятъ озърването и да използватъ отръзаните върхове, догдето сж още зелени, за храна на добитъка. Тази практика е много пакостна. Зелените листа на царевичата спомогатъ за пълното озърване на зърната. Отстраняватъ ли се листата, циркулацията на соковете спира, растението почва да изпарява влагата си, изсъхва, но не озърва правилно. Такова зрѣне е принудително и полученото зърно бива по количество малко и по качество по долно. Това го разбира всѣки селски стопанинъ и тамъ, където се практикува тази работа, ще трѣбва да се изостави и да се остави царевичата да си дозрѣе напълно съ всички листа. Следъ прибирането на царевичата, стеблата се изръзватъ ниско до самата земя, свързватъ се на снопе и се изсушаватъ и прибиратъ за зимна храна на добитъка. Царевичните стебла, нарѣзани ситно съ машина сламорѣзачка и намокрени още отъ вечеръ съ солена вода, сж една отлична храна за добитъка.

Царевичниятъ молецъ.

Царевичниятъ молецъ, е малка пеперудка, ларвата на която нанася огромни загуби на стопанствата, които произвеждатъ царевича. Молецътъ напада царевичата още на стеблото преди озърването, а това прави и презъ зимата, когато царевичата е въ кошъ, на тавана, или оронкана въ хамбаря. Оронканата по-малко се напада отъ колкото тая на кочани. Молецътъ снася яйцата си между зърната на кочана, отъ които се излупватъ ларвички. Ларвичката, като влѣзе въ зърното, храни се съ вътрешността му и, догдето изяде повечето отъ вътрешността на зърното, завършва своето развитие, обръща се въ какавида и следъ това изхвърква молеца, за да снася пакъ яйца по зърната. Почти всѣка година у насъ този молецъ напада царевичата и прави голѣма пакостъ на стопанинѣ. За борба съ този молецъ може да се предприематъ следните мѣрки: 1. Бързо изсушаване и коронване на царевичата следъ приби-

рането ѝ. Ако се забележи, че имолци, веднага оронканата царевича се превѣва и хамбаря се почиства основно отъ молците. 2. Когато царевичата е нападната по кочани въ кошъ, тя се оронква и оронканото зърно се поставя въ голѣми съдове: сандъци, бетонни резервуари, кащи, или трапове въ земята. Върху зърното се поставя съдъ съ вжглевистъ сулфидъ и върху това се покрива добре съ мушамъ, дѣски и др. Вжглевистъ сулфидъ се изпарява бързо и неговите тежки пари падатъ надолу между зърната на царевичата и умъртвяватъ всички ларви и какавиди на царевичния молецъ. Следъ това зърното се изважда, провѣтрява и се сипва въ хамбаря. — За подробни упътвания, въ такъвъ случай, стопанинѣ могатъ да се обърнатъ къмъ земедел. катедра или агрономството. Изъ сп. „Кооператоръ“

Новата реколта.

Изгледитъ за стопанското развитие у насъ, като земеделска страна въ най-голѣма степенъ зависятъ отъ реколтата. Тая година резултатитъ отъ разнитъ земеделски култури ще бжде твърде различна отъ миналогодишната. Рапидата, която мин. година даде износъ 400 мил. кгр., тая год. не ще даде нищо, защото по причина на сушата есенесъ не бѣ засята. Пашкули тая година сж произведени около 2 1/2 мил. кгр. повече отъ мин. година и съ по-високи цѣни. Пшеничната реколта е намалена значително поради измръзването. Ние недопускаме да се наложи извънъстенъ вносъ на пшеница къмъ края на годината, тъй като застои въ износа и високитъ цѣни у насъ запазиха значителни резерви. Въ всѣки случай износъ на пшеница или пшенично брашно не може да се очаква

Утѣшителната характеристика на земеделското производство тая година е благоприятното развитие до сега на почти всички пролѣтни посѣви у насъ, които твърде много превишаватъ по стопанско значение зимните посѣви. Смѣта се, че е осигурена една значително по добра реколта царевича, като презъ тая година сж засѣти съ царевича 690 хил. хектара срещу 645 хил. хектара отъ мин. година, а при единъ новъ повсемѣстенъ дѣждъ резултатитъ ще бждатъ отлични.

УРЕДЕНЪ е окончателно съ държавата въпроса съ 3 милионния заемъ за водоснабдяването на курорта св. Константинъ и околността му, като сумата е оставена на разположение на Варнен. пост. комисия. Общото ръководство на цѣлото това предприятие, което ще се извърши по стопан. начинъ отъ самата постоянна комисия, е възложено на познатия на варненци въещъ и енергиченъ инженеръ П. Бончевъ, който отдавна години се е специализиралъ вече и на практика по водоснабдителното дѣло изъ окръга и вънъ отъ него. Предварителните работи сж една бригада работници специалисти по водоснаб. дѣло сж започнати отъ началото на юлий и вървятъ усилено. Този въпросъ отдавна искаше разрешението си, тъй като курортъ безъ модерно водоснабдяване е абсурдъ. Постоянната комисия съзнавайки това, положи неимоверни усилия, за да склони държавната власт и окр. съветъ за реализирането на тая идея чрезъ заемъ, понеже бюджетните средства на окръга не позволяваха това.

НА 9 АВГУСТЪ всѣка година, на св. „Пантелей“ се празнува освобождението на Варна отъ турците. Преди години той се отпразнуваше като всѣки официаленъ празникъ, обаче отъ 3—4 години се празнува твърде скромно. Този денъ е избранъ като патроненъ празникъ на Просвѣтното д-во „Варненски коренякъ“ и д-вото на „Манифактуриститъ“ въ Варна. За това сжщия денъ, въ 10 ч. сутр., въ катедралната църква бѣ отслужена панахида за починалите членове отъ казанитъ д-ва презъ годината и за падналитъ герои презъ освободителната война, а следъ това и благодарственъ молебенъ. Докато чиновницитъ отъ всички учреждения, понеже преди обѣда бѣ обявенъ за неприсѣственъ, присѣстваха по дългъ, заедно съ членовете на казанитъ д-ва, правеше тягостно впечатление отсъствието на гражданството. Много скоро, изглежда, забравяме значението на празници, като св. „Пантелей“ за гр. Варна. Трѣбва ли да запитаме нѣкой добруджанецъ, македонецъ,

или кой и да е отъ заробенитъ ни покрайнини, колко още жертви биха дали, за да се сдобиятъ съ такъвъ денъ, за да ни научатъ какъ да го тачимъ?

ПРИ МОСТРЕНИЯ ПАНАИРЪ въ гр. Гор.-Орѣховица, който ще трае отъ 19 до 29 септемврий т. г. се проектира да се уреди и голѣма земеделска изложба, въ която да участвуватъ по голѣми производители на земеделски продукти въ страната. Като се има предъ видъ това, желаещитъ частни стопани, кооперации и земеделски дружества да изложатъ свои продукти, да съобщатъ това въ Варнен. окр. пост. комисия, за да имъ се запазятъ безплатни мѣста въ изложбата.

Назначението на учителитъ

За учебната 1929/30 г. учителитъ при училищата (първоначални и прогимназиални) въ села, край границата ще бждатъ назначавани по делегация отъ окр. учил. инспектори. Кандидатитъ да подаватъ заявленията си направо въ инспекциитъ намѣсто въ министерството.

За експортъоритъ на грозде за странство

Чрезъ г-на пълномощния ни министръ въ Виена издействувани сж австрийски вагони за експортъ на наши грозда за Австрия, предъ видъ на това че български вагони за цѣлѣта нѣма да има достатъчно и тая година. Вагонитъ сж отпуснати на българското м-во на железницитъ. Г-да експортъоритъ на грозде да си взематъ бележка и на време направятъ нужните постѣпки.

Официаленъ бюлетинъ на Варненската Стокова борса.

Варна, 10 августъ 1929 год.

Кукурузъ, Свищовъ цена за 100 кгр. 485 лв. отъ 8 того, кукурузъ, Тръмбешъ цена за 100 кгр. 490 лв. отъ 9 того, зимница 32 тона цена за 100 кгр. лв. 660, 685 и 695 отъ 7 того, ржжъ 30 тона цена за 100 кгр. 502.50 лв. отъ 7 того, бобъ 45 тона цена за 100 кгр. лв. 1080 и 1170 отъ 7 того, сл. семе 105 тона цена за 100 кгр. лв. 510, 572.50 и 590 отъ 7 того,

че съгласно изменението на закона за окръжните съвети за въ бждаше сесията ще се счита само тогава наново свикана, когато има пълно разтурване на окр. съветъ, а когато има подновяване на половиния съставъ отъ сжщия, не се счита наново свиканъ, затова свиканата сесия заседава по реда, когато има само продължение на мандата.

Чл. 5 отъ закона за окр. съвети, който предвиждаше съ свикването на сесията да стане изцѣло изборъ на бюро на съвета и постоянна комисия, тогава се процедираше докато стане този изборъ председателското мѣсто на съвета се заемаше отъ най-стария окр. съветникъ. Но следъ изменението, което тая година се внесе въ закона, тая процедура се изпълнява само тогава, когато съвета се свиква изново на напълно разтуренъ окр. съветъ, а както днесъ е свиканъ, трѣбва да процедираме съгласно чл. 5 отъ закона за окр. съвети съ новитъ му допълнения, т. е. председателя свиква сесията. Тая година ние имаме избори за окр. съветници, така, че половината отъ присѣстващитъ г. г. окр. съветници за първи пътъ се явяватъ въ съвета.

Помоли да се почете съ ставане на крака паметъта на починалия председател на пост. комисия Милчо Бояджиевъ.

Израза увѣрение, че окръжните съветници отъ Провадийска околия ще употребятъ познанията и усилията си и разглеждатъ въпроситъ, сложени на разискване въ съвета и да взематъ такива решения, отъ които да има полза населението, което ги е изпратило тукъ.

Освенъ съ гласуване на бюджета съ който ще бждатъ сезирани, ще имъ бжде представенъ и въпроса за снабдяване съ вода мона-

стиря „Св. Константинъ“ и лѣтнитъ почивни станции при окр. стопанство.

Освенъ това ще бждатъ сезирани и съ въпроса за сключване заемъ за по-бързото водоснабдяване и селата отъ окръга, което е толкова належащо. Ако ние вървимъ съ водоснабдяването все по бавния начинъ, както до сега сме вървели, ще има много села да чакатъ дълги години за вода, когато съ единъ заемъ ще може да стане по-скоро, като съ вноситѣ, които се предвиждатъ отъ селскитъ общини за тая целъ, ще стане последователното изплащане на заема.

Освенъ тѣзи мѣроприятия ще се разгледатъ и всички въпроси, които ще бждатъ повдигнати съ доклади отъ постоянната комисия.

За дневенъ редъ днесъ е предвидено подновяване и попълване бюрото на окр. съветъ и пост. комисия. Преди всичко бюрото на окр. съветъ ще трѣбва да бжде подновено съ избирането замѣстникъ на г. Хр. Горневъ, който бѣше избранъ съветникъ отъ гр. Провадия, който при новитъ избори пакъ е избранъ. Тълкуване има, че той не трѣбва да остане, но тѣ ще трѣбва да решатъ този въпросъ. Освенъ това ще трѣбва да се избере председател на пост. комисия на мѣстото на починалия Милчо Бояджиевъ, затова моли да разгледатъ дневния редъ, който е опредѣлила пост. комисия и опредѣлятъ за бждаше дневенъ редъ такъвъ, какъвто окр. съветъ самъ си установи.

Накрай председателя ги поздрави съ идването имъ тукъ и отъ все сърдце пожела усилията имъ да бждатъ благотворни и въпроситъ, които ще се сложатъ на разглеждане да бждатъ добре обмислени и се взематъ такива решения, които да бждатъ отъ полза за населението, което ги е изпратило.

бобъ, 60 тона цена 100 кгр. лв. 1040, 1050, 1060 и 1155 отъ 8 того, ечмикъ, 15 тона цена за 100 кгр. 470 лв. отъ 8 того, просо, 15 тона цена за 100 кгр. 420 лв отъ 8 того, сл. семе 60 тона цена за 100 кгр. лв. 570 и 590 отъ 8 того, зимница, 100 тона цена за 100 кгр. лв. 695, 665 и 700 отъ 9 того, фий 15 тона цена за 100 кгр. 690 лв. отъ 9 того, просо, 15 тона цена за 100 кгр. 430 лв. отъ 9 того.

ЗАКОНИ ПРАВИЛНИЦИ И ДР. (Публикувани въ „Държавен вестник“)

Законъ за ликвидация на имотитъ на разтуренитъ по закона за защита на държавата: Българска комунистическа партия съ нейнитъ поддълени и институти и партията на труда. Бр. 28.

Законъ за направата на пжтя

Кричимъ-Дьовленъ съ изкуств. му съоръжения — брой 41

Законъ за ликвидиране гражданско-правнитъ отношения между държавата и амнистиранитъ, осъдени по закона за съдени и наказание виновницитъ за народ катастрофа — бр. 52.

Наредба за службата на дѣловодителитъ при държавнитъ бирници — бр. 52

Законъ за допълнение закона за българското поданство—бр. 54.

Законъ за изменение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за лицата — бр. 56.

Законъ за допълнение на чл. 808 отъ търг. законъ — бр. 56.

Законъ за облагане моторнитъ коли бр. 80 и окр. на министерството на финанситъ № 19696 за прилагането му.

Законъ за допълнение закона за държав. служители — бр. 81.

Официаленъ дѣлъ

Варненски
Окръженъ ветер. лѣкаръ
№ 2230
12 авг. 1929 г.
гр. Варна

Окръжно

До г. г. околийскитъ, участковитъ ветеринарни лѣкари и участк. ветерин. фелдшери въ варненски окръгъ и н-ка на общинската ветер. служба въ гр. Варна.

За сведение и изпълнение на общинскитъ кметове въ варнен. окръгъ.

Къмъ № 2225. Съгласно наредбата на М-ството на З. Д. И. — Отдѣление Ветеринарно, за борба противъ болестъта „Сапъ“ и „Дуринъ“ отъ 1926 и 1927 год. и онова предписание на същото М-ство подъ № 4697 отъ т. г., за да бжде водената борба резултатна главно въ варненски окръгъ налага се щото тая борба да се продължи и води и тая година, като се започне още къмъ края на месецъ Августъ, следъ привършването на главната полска работа на населението. Това се налага, както се каза по горе, за да се провѣри всичкия новозакупенъ добитъкъ поради непрестанната промѣна и движение, което става презъ годината съ него. Има се сведение, какво че установения контролъ и указаното записване и поддържане на общинскитъ регистри не се водятъ тъй редовно отъ страна на общинскитъ власти, слабия контролъ, който се упражнява по тая служба поради липса при тия общини и на ветеринарни пазачи, голѣмата незаинтересованост и немарливост на населението по тая служба, държането на мръсни водопои, непочистването не дезинфекцирането редовно на общественитъ места (оборитъ, ханищата, мелницитъ и др. т.), това сж главно причинитъ болестъта и следъ поголовния прегледъ отъ миналитъ години да намира условия за да се промѣква и после разпространява по сжщитъ животни, за което и за да почне прегледа и офталмирането на всички тия животни отъ селата на окръга, съ цель да се откриятъ новитъ огнища и болни, предлагамъ на горепоменатитъ длъжностни лица въ най непродължително време да обходятъ служебнитъ си райони, да преведатъ въ изправностъ регистритъ на тия животни отдѣлно за „Сапа“ и отдѣлно за разплодницитъ — конски, магарешки и катѣри по отношение на болестъта „Дуринъ“ и се впишатъ всички станали промѣни отъ миналата година и до сега.

Тамъ, кждето се укажатъ нередовности и небрежно водене на казанитъ регистри, началницитъ на службитъ по ерархически редъ да съставятъ актове на общинскитъ кметове и участ. ветер. фелдшери.

Датата и мѣстото за извършване на прегледа и офталмомаленизирането, всѣки единъ отъ лѣкаритъ да си начертаятъ маршрутъ, който да се оповѣсти по рано на населението, преписъ отъ който да се изпрати и въ окръжната ми канцелария.

Да се предупреди чрезъ общинската управа, че всѣки стопанинъ на еднокопитно животно е длъженъ да носи съ себе си интизапски билети съ по раншна дата, а ония стопани, които сж заложили тия интизапски билети въ Б. З. Банка да бждатъ непременно снабдени отъ съответнитъ общини съ служебна бележка, въ която освенъ описа на животното да се укаже и номера на интизапния билетъ или тамъзлѣшко свидетелство. Стопани безъ документи за правособственостъ на добитъка се лишаватъ отъ право на обезщетение. Отъ 20 августъ н. г. всички стопани на еднокопитни животни да подадатъ декларация до съответната община за числото на всички еднокопитни животни, които се намиратъ на лице въ стопанството му на уречената дата. Такива декларации ще подаватъ и амбулантнитъ търговци съ такъвъ добитъкъ, кираджитъ и пр. на ония общини, въ чийто районъ работятъ.

За всичката друга подготвителна работа по прегледа и офталмирането, необходимитъ дезинфекц. материали, спомагателенъ персоналъ и др. необходими да се има за ръководство и строго изпълнение на окръжното ми предписание подъ насрещния №-ръ.

За всѣка нередовностъ по отношение на подготвителната работа и извършване на самото офталмиране, ще държа лично отговоренъ съответното длъжностно лице.

Окръженъ ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.
за секр. счетоводителъ: Н. Поповъ.

Варнен. Окр. Постоянна Комисия

№ 2 86

15 августъ 1929 год.

Варна

Дс Г. г.

Общинскитъ кметове въ варненския окръгъ.

Понеже много общински кметове не сж върнали въ Комисията сведенията за класиране на секретаръ-бирницитъ имъ, и ставатъ причина препискитъ да стоятъ непълни и не подредени, предлага се на тия общински кметове, които не сж върнали тия сведения, въ срокъ до края на този месецъ да сторятъ това, за да може тия преписки да бждатъ турени въ редъ.

за Председателъ: В. Ж. Хиневъ.
Секретаръ: Н. Николиевъ.

Касъмларско селско общин. управление Провадийско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1328

с. Касъмларъ, 7 августъ 1929 год.

Общинското управление обявява, че подъ надзора му се намира единъ безстопански „юва“ конъ на 3 год. косъмъ червенъ, съ белези: на челото звезда, задъ дветъ му уши по малко бѣло — заднитъ два крака до киткитъ бѣло, дѣсното ухо отъ върха разцепено — на лѣвата кълка отъ вътре брадавица. Ако до 20 дни отъ датата на еднократното му публикуване въ Варнен. окр. вестникъ стопанина не се яви съ нуждитъ документи, ще се продаде на търгъ за въ полза на общин. каса.

Кметъ: Д. Дянковъ
Секр.-бирникъ: (не се чете)

Ботевска скотовѣдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2608

с. Ботево, 13 августъ 1929 год.

На 11-й день отъ публикуването на настоящето ще се произведе търгъ отъ 9 до 12 часа пр. об. въ канцеларията на Ботевската селска община, за продажбата на 2 биволски и единъ говежди кастрирани бици по на 6 години.

Първоначална цена е опредѣлена 3000 лева, на глава.

Залогъ за правоучастие 50%. Всички разноски сж за смѣтка на купувача.

Отъ комисията

Сарждърско учил. н-ство, Варненско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45

с. Сарждъръ, 28 юлий 1929 г.

Сарждърското учил. н-ство отдава на наемателъ чрезъ публиченъ търгъ съ явно наддаване, за срокъ отъ две стопански години — 1930 и 1931 експлоатацията на училищното блато, състоящо се отъ 500 дек., отъ които около 150 дек. ливада.

Търгътъ ще се произведе въ канцеларията на Сарждърското общин. управление на 31 день отъ публикуването на настоящето въ Варнен. окр. вестникъ отъ 9 ч. с. до 18 ч. в.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10% до сключване на договора, а следъ това ще се повърне половината. Разносикитъ по търга сж за смѣтка на наемателя. Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Председателъ: Ж. Павловъ
Секретаръ: Ж. Петровъ

Касъмларско селско общин. управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1260

с. Касъмларъ, 2 августъ 1929 г.

Общинското управление обявява, че подъ надзора му се намира една безстопанска „юва“ — крава на 3 год. съ белези нѣма. Ако до 20 дни отъ датата на еднократното му публикуване въ Варнен. окр. вестникъ, стопанина не се яви съ нуждитъ документи, ще се продаде на търгъ за въ полза на общинската каса.

Кметъ: Д. Дянковъ
Секр.-бирникъ: (не се чете)